

«بقا» به لقاء الله
پیوست

علی باقرزاده از شاعران نامدار
خراسان درگذشت

شماره چهاردهم سه شنبه ۳ آذر ۱۳۹۵ ۲۰ ربیع الاول ۱۴۳۸

فدک و ایستادگی
برای ولایت

حجت الاسلام صادقی واعظ
کارشناس معارف اسلامی

www.gudsonline.ir

چهارده

ضمیمه هفتگی روزنامه **فکر** ویژه حیات ها و محافل مذهبی

میهمانی خانوادگی «چهارده» با حاج مرتضی طاهری

اگر همسرم همراه نبود موفق نمی شدم

مقام معظم رهبری در جشن تکلیف ۲ هزار دانش‌آموز پسر مدارس تهران فرمودند: «انسان در مراحل مختلف زندگی، حوادث فراوانی را تجربه می‌کند که لازمه مواجهه شجاعانه با این حوادث و دستیابی به افتخار دنیوی و عزت الهی، استحکام بنیه معنوی است. راز پیشرفت فردی و اجتماعی در حفظ رابطه با خداوند است و امروز عیب بزرگ تمدن رو به افول و انحطاط غرب، قطع رابطه با خداست.»

کارگاه جهنم همین دنیا است

سوره مبارکه فجر

«وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى / وَجَهَنَّمَ رَا حَاضِرًا سَاوِنًا، آن وقت انسان متذکر می‌شود اما چه وقت تذکر است.» (آیه ۲۳ سوره فجر)

مجسمه را در میدان شهر نمی‌سازند بلکه نخست در کارگاه و دور از چشمان دیگران می‌سازند و سپس طی تشریفات آن را به میدان شهر می‌برند و نصب می‌کنند. دنیا چیزی شبیه کارگاه است که همه دست‌اندرکار ساختن هستند. حال یکی مثل حافظ بهشت را و دیگری جهنم را. بنابراین جهنم در قیامت و در آن دنیا که میدان حضور است ساخته نمی‌شود بلکه در همین کارگاه دنیا تهیه و آماده می‌شود.

فدک و ایستادگی برای ولایت

حجت‌الاسلام صادقی واعظ

است که پیامبر به هر کسی می‌خواهد می‌تواند آن را ببخشد. اهل سنت مثل جلال‌الدین سیوطی و شهاب‌الدین آلوسی در کتاب‌های خود ذیل این آیه احادیثی آورده‌اند که رسول خدا در زمان حیاتش فدک را به حضرت زهرا (ع) بخشیده. وقتی سوره اسراء نازل شد پیامبر گرامی اسلام (ص) حضرت زهرا را خواست و فدک را به او بخشید. اما اینجا یک سوال مطرح می‌شود که اگر کسی در زمان حیاتش، خانه، ماشین یا پولی به اولادش ببخشد ما می‌گوییم به بچه‌اش ارث داده یا عنوان هدیه پیدا می‌کند؟ ارث چیزهای باقیمانده از کسی است که از دنیا رفته و بین وراثت تقسیم می‌شود اما اگر در زمان حیات ملک و مالی به کسی بدهد این عنوان ارث نمی‌گیرد. اینکه حضرت زهرا (ع) در مسجد مدینه به آیات ارث استناد می‌کند این طور نیست که قبول کند فدک ارث است. یکی از آداب مناظره این است که به مباحثی که طرف مقابل به زبان می‌آورد مهر تایید می‌زند تا به آن واسطه بتواند او را رسوا کند. آن حضرت فرمود بر فرض ارث هم براساس این آیات فدک به من ارث می‌رسد. آنها با یک حدیث جعلی دنبال این بودند که فدک را ارث عنوان کرده و تصرف کنند.

فدک برای اهل بیت (ع) اهمیت دارد. منتها نه آن چیزی که دشمنان اهل بیت ترویج می‌دهند. این نیست که بیایید بعد از ۱۴۰۰ سال برای دختر پیامبری گریه کنید که برای یک ملک دنیایی گریه می‌کرد چون فدک را از او گرفتند و همسرش حضرت علی (ع) به حکومت نرسید. به خدای زهرا قسم هر کس این طور در مورد حضرت صدیقه طاهره (ع) صحبت می‌کند او را نشناخته. فاطمه زهرا خانمی است که در شب عروسی‌اش لباس عروسی خود را به زن سائله می‌دهد. برای هر زنی مهم‌ترین لباس، لباس شب عروسی‌اوست. اگر می‌خواهید بدانید فدک برای اهل بیت (ع) مهم است یا نه، نگاهی به نهج البلاغه ببندازید. امیرالمؤمنین (ع) سال‌ها بعد از اینکه از فدک صحبت می‌کند چنین می‌فرماید: «ما روزی فدکی داشتیم.

علی را با فدک چرا؟» چیزی که برای علی مهم نیست، زرق و برق‌های دنیاست. پس چرا این طور از فدک و پس گرفتن فدک دم می‌زنند و تلاش می‌کنند؟ حضرت صدیقه طاهره (ع) فدک را برای دو هدف مهم عنوان می‌کند: اول مقابله با ظالم و اینکه در برابر ظالم سکوت نکنند. پیامبر اکرم (ص) فرمود فردای قیامت عدای با اینکه در مظلومیت قرار دارند و مورد ظلم قرار می‌گیرند اما با ظالم شریکند. پرسیدند اینها چطور با هم برابرند؟ چون وقتی به او ظلم شد، یا زورش می‌رسد یا نمی‌رسد. گفت حواله‌اش کردم به خدا. خداوند می‌فرماید اگر زورت به او نمی‌رسد می‌توانی فریاد بزنی یا از دیگران کمک بخواهی و با فریاد زدن او را رسوا کنی تا به چند نفر دیگر ظلم نکند اما وقتی سکوت کنی مثل این است که برای ظلم‌های دیگر به او مجوز بدهی.

فدک جزو خیبر نیست. فدک یک سرزمین حاصلخیز و آباد در اطراف خیبر است که حدود ۱۴۰ کیلومتر با مدینه فاصله دارد. منتها اداره امور فدک به دست خیبریان بود. وقتی یهودیان خیبر شکست خوردند، صاحبان فدک آمدند خدمت پیامبر اکرم (ص) و گفتند ما دلخوش به یهودیان خیبر بودیم که آنها هم شکست خوردند. ما با شما نمی‌جنگیم. آن حضرت فرمود پس چه می‌کنید؟ عرض کردند املاک و اموالمان را با شما مصالحه می‌کنیم. پیامبر هم پذیرفت. در آیه ۴۱ سوره انفال و آیات ۶ و ۷ سوره حشر آمده دو نوع غنیمت وجود دارد. یک سری غنائم هست که در جنگیدن و کشته شدن به دست می‌آیند که خدا خطاب به پیامبر می‌فرماید این غنائمی که به دست می‌آید یک پنجم آن از آن شماست و چهار پنجم آن باید بین مسلمینی که در جنگ شرکت کرده‌اند تقسیم شود. یعنی همه از این غنیمت سهم می‌برند. یک نوع غنیمت هم داریم که بدون جنگ و خونریزی با مصالحه و مذاکره همچون فدک به دست می‌آید. این گونه اموال و غنائم چون بدون جنگ به دست آمده‌اند خدا در قرآن فرموده برای شخص خود پیامبر است و هیچ‌یک از مسلمانان در آن حق دخل و تصرف ندارند. فدک یک چنین چیزی است که برای شخص رسول‌الله

حجت‌الاسلام صادقی واعظ
کارشناس معارف اسلامی

ادبیات جدید مداحی

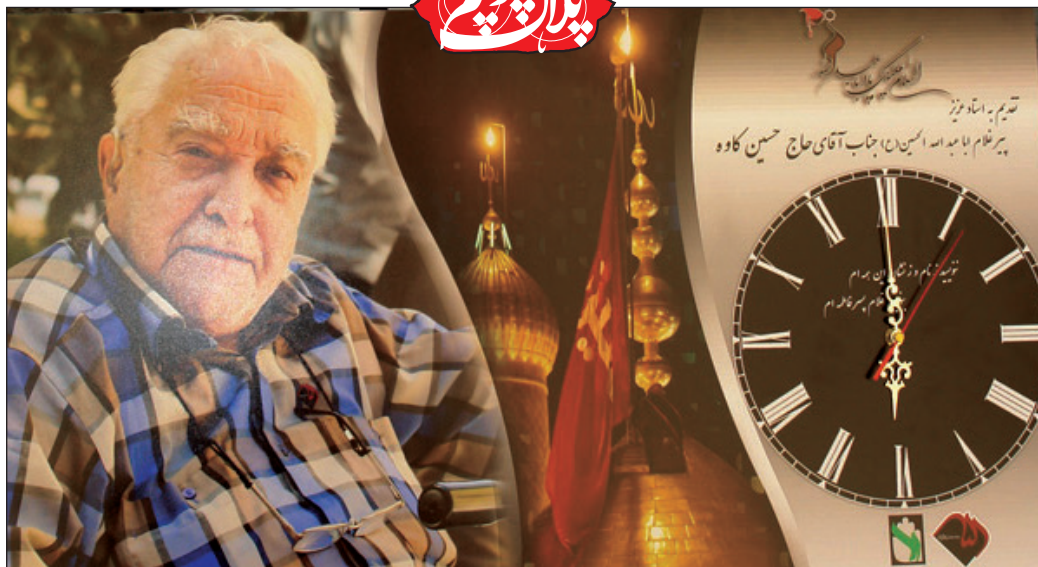
حسن شالبافان، مداح اهل بیت (ع)

شاید بهتر باشد یادداشت‌م را با بیانات مقام معظم رهبری آغاز کنم. آنجا که می‌فرمایند یک مداح باید بتواند با ادبیات روز حرف خودش را بزند. به تعبیر بزرگان، ستایشگران اهل بیت (ع) باید پیام عاشورا و حضرت ابوالفضل (ع) را که در رجز حماسی‌اش فرموده: «لنی احمی ابداعن دینی/ دست از یاری دینم بر نمی‌دارم» یا شعار سیدالشهدا (ع) که امر به معروف و نهی از منکر بود و «هیئات منالذله» تا انقلاب اسلامی و پیام‌های امام راحل، شهدای انقلاب و شهدای مدافع حرم منتقل کنیم. یک مداح باید در حرم امام رضا (ع) و حضرت معصومه (ع) و در هیأت‌ها و مجالس بزرگ که هزاران دل، گوش و چشم را در اختیار دارد طبق فرمایش حضرت آقا طوری بخواند و پیام را انتقال دهد که ذهن‌ها را درگیر کند. البته یک مداح نباید یک ستایشگر صرف باشد بلکه باید بداند در منطقه، جهان اسلام و جهان کفر چه خبر است و چه سیاست‌هایی دنبال می‌شود. آن طور که در تاریخ هم آمده برحسب ظاهر، ظلم همیشه بر مظلوم حاکم بوده ولی ماندگار نیست. قطعا مظلوم یک جایی پیروز می‌شود و ظالم فکر می‌کند که در تاریخ هم آمده برحسب ظاهر، ظلم همیشه به پیروزی می‌رسد. شاید ظالمان در یمن، افغانستان، سوریه، عراق و... چند سالی حاکم باشند ولی بالاخره مظلومان به کمک خدا و اهل بیت (ع) پیروز می‌شوند. هنر یک مداح جوان امروزی این است که علاوه بر دانستن ادبیات روز مداحی از تجربیات پیشکسوتان این حوزه و پیرغلامان و سبک در گذشتگان مانند حاج اکبر ناظم‌ها استفاده کند تا مداحی تأثیرگذاری داشته باشد. درست است که شیوه‌ها تغییر کرده اما انتقال پیام فرق نکرده. در مداحی‌ها نباید روضه کم شود؛ و اصل همه این مجالس هم خواندن صحیح روضه است. مداحی که می‌خواهد با ادبیات روز بخواند حتما باید در زمینه‌های مقاتل و تاریخ اسلام مطالعات بسیاری داشته باشد و از محضر علما و بزرگان بهره ببرد. علاوه بر این در بحث اشعار و سبک‌ها حتما باید کنارش یک سبک‌ساز و شاعر قوی باشد همه اینها می‌توانند یک گروه قدرتمند را تشکیل بدهند و پیام اصلی را برسانند.

تولیت آستان قدس رضوی در همایش هم‌اندیشی «امام رضا علیه السلام رمز وحدت و ائتلاف اسلامی» گفت: «امروز امام رضا علیه السلام به عنوان رمز ائتلاف و وحدت امت اسلامی هستند و الگوی رفتاری و عملی ایشان باید در سخن، قلم و گفتار علما و اندیشمندان جامعه اسلامی برای تحقق وحدت به عنوان یک راهبرد اساسی مورد توجه قرار گیرد. امروز راهبرد دشمن، ایجاد تفرقه در امت اسلامی و راهبرد ما ایجاد وحدت است. روشنفکران و علما باید در جهت بصیرت‌افزایی و یکپارچگی امت اسلامی تلاش کنند.»

بازگویی

مروری کوتاه بر سبک زندگی مرحوم حاج حسین کاوه که عمرش را در خدمت اهل بیت سپری کرد

با توسل به ارباب همه چیز امکان پذیر است

ناهید ناصری

۲۴ آذر ماه خبری کوتاه در فضای مجازی دست به دست شد: «حاج حسین کاوه در گذشت». پیرغلام ۸۲ ساله‌ای که همه عمرش در خدمت اهل بیت گذشت. او متولد سال ۱۳۱۳ در محله سرچشمه تهران بود و ارادت‌ی ویژه به سالار شهیدان داشت. مردی با موها و محاسن سفید که با وجود اینکه این اواخر توان راه رفتن نداشت و همدمش واکر، ویلچر و عصا بود اما همچنان در مراسم سوگواری ابا عبدالله الحسین شرکت می‌کرد و از حضور در چنین برنامه‌هایی احساس لذت و غرور می‌کرد.

آن‌ایمر بر حافظه اش چیره شد

۱۲۰ بیت شعر از میرزا یحیی اصفهانی حفظ بود. پدربزرگ او حاج محمدباقر قاریون از مداحان برجسته زمان خود بود. طبق وعده، مداحان در خانه پدربزرگ او جمع می‌شدند و مدیحه‌سرایی می‌کردند. از حضور در همین جلسات مداحی در منزل پدربزرگ، عشق و علاقه

حاج حسین کاوه حافظه بسیار خوبی داشت. از همان کودکی هر کسی که شعر می‌خواند، همان لحظه آن را حفظ می‌کرد. این کار را از هفت سالگی شروع کرده بود تا جایی که در ۱۰ سالگی بیش از

به اهل بیت و حب حسین در او شکل گرفت و توانست در مداحی موفق شود. حاج حسن دولابی، اکبر مظلوم، خاضعین، علی آهی و احمد شمشیری از جمله شاگردان و مداحانی بودند که در منزل پدربزرگ او جمع می‌شدند.

او که ید طولایی در حفظیات داشت، به دلیل از دست دادن همسر، یکی از دختران و تنها پسرش دچار آلزایمر و فراموشی شد اما تلاش کرد با تمرین، محفوظات خود را به یاد آورد. پس از مرگ تنها پسرش، هر جا که روزه می‌خواند حتما روزه علی اکبر را هم می‌خواند چراکه دیگر مفهوم از دست دادن پسر را بهتر درک کرده بود. روزه‌اش سوز جانسوزی داشت. خودش می‌گفت: «وقتی پسرم فوت شد از خود بی‌خود شدم و مداوم روزه علی اکبر را می‌خواندم: «پدر از دیده جاری اشک غم بهر پسر می‌کرد/ ولی زینب در آنجا گریه بر حال پدر می‌کرد/ پدر عمری دلش می‌خواست رخسار پسر بوسد/ ولی چون شرم مانع بود از آن صرف نظر می‌کرد/ از آن رو بود تا لب بر لبش بگذاشت دیدن داشت/ یکی ای کاش بود آنجا و زینب را خبر می‌کرد/ ای پسر، من پدر پیر توام/ پدر پیر و زمینگیر توام/ سخنی گوی و دلم را خوش کن/ تو که آتش زده‌ای خاموش کن/ سپه کوفه و شام استاده/ به تماشای شه و شهزاده/ شه به روی پسرش افتاده/ همه گفتند حسین جان داده». حب اهل بیت برای او آنقدر قوی بود که وقتی پای همسرش دچار شکستگی شد، پس از یک هفته که برای معاینه مجدداً به بیمارستان مراجعه کرد، دکتر از جوش خوردن استخوان‌های همسر او متعجب شد و به حاج حسین گفت این امکان‌پذیر نیست اما او تنها یک جمله گفت: «ما اربابی به اسم حسین داریم که با او همه چیز امکان‌پذیر است.»

رسم منحصر به فرد در روزه‌خوانی داشت

هنوز انقلاب نشده بود که او مداحی و روزه‌خوانی می‌کرد اما روزه‌خوانی او با بقیه مداحان فرق داشت. عادت یا بهتر بگویم رسم عجیب و منحصر به فردی داشت که هنگام روزه‌خواندن چشم‌هایش را می‌بست. اما چه دلیلی داشت که او چشم‌هایش را می‌بست. خودش گفته بود: «قبل از انقلاب وقتی به روزه‌های خلگی می‌رفتم چشم‌هایم را می‌بستم و مداحی می‌کردم چون وضع مثل حالا نبود و بعضی از خانم‌ها حجابشان را رعایت نمی‌کردند و عده‌ای می‌گفتند روزه‌خوان مجلس خوابیده و در خواب شعر می‌خواند و مداحی می‌کنند»

دیوان مرحوم آهی را مطالعه کنید

آبان ماه امسال در مراسمی که به همت خانه مداحان اهل بیت تدارک دیده شده بود از حاج حسین کاوه تجلیل شد. حاج حسین وقتی می‌خواست درباره مراسم تجلیل صحبت کند اشک در چشمانش حلقه بست و گفت: «امیدوارم لایق محبت‌های دوستان باشم. مرحوم آهی برای راه‌اندازی این کانون زحمات زیادی کشید و مدیر فعلی هم با جان و دل برای رفاه و اتحاد مداحان تلاش می‌کند. مرحوم آهی خیلی برای جامعه مداحان زحمت کشید. به جوانان و دوستداران مداحی پیشنهاد می‌کنم دیوان مرحوم آهی را مطالعه کنند. چون معرف معارف اسلامی و از هر نظر عالی است. این دیوان مطابق با آیات قرآن است و در میان اشعار مداحی حرف اول را می‌زند.»

حالا دیگر نیست

حاج حسین کاوه دیار فاتی را ترک گفت و از میهمانی بیت الحسین عزیمت کرد و با توشه‌ای پر بار کوچ کرد تا با ارباب خود محشور شود. کم نبودند مانند حاج حسین‌ها، مؤمن زاده‌ها و... که مداحی و روزه‌خوانی را به معنای واقعی کلمه ادا می‌کردند. اگر امروز نام آنها می‌آید و هنوز صدایشان شنیده می‌شود به خاطر سابقه بی‌آلایش آنهاست که از دل می‌خواندند. کاش رفتار و منش این عزیزان الگویی باشد برای مداحان و روزه‌خوانان نسل امروز.

در آستانه سالروز میلاد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و امام صادق علیه السلام مراسم اعطای احکام خدمه بارگاه منور رضوی برگزار شد. تولیت آستان قدس رضوی در این مراسم گفت: «هنشوری که رهبری به آستان قدس رضوی ابلاغ نمودند، همه خدام مخاطب آن هستند و باید برای تحقق آن که خدمت‌رسانی مطلوب به زائران و یاری مستضعفین را به دنبال دارد تلاش کنند».

حاج مرتضی

پدرش حاج محمدتقی از نوابغ مداحی روزگار بود و همین مسأله آقا مرتضی را به ستایشگری اهل بیت علیهم السلام علاقه‌مند کرد و باعث شد برای رشد بیشتر در مسیر ذاکری شاگرد مرحوم کافی شود. برخلاف دیگر برادرانش هنوز عبا بر دوش می‌اندازد و مداحی می‌کند. او را از اساتید مداحی و عرصه شعر و ادب می‌شناسند که خیلی‌ها پیش او شاگردی کرده‌اند. سبک و سیاق خواندن این مداح اهل بیت در یک مجلس مناجات یا روضه با دیگر محافل تفاوت دارد و توانایی‌اش در تغییر سبک هنگام خواندن وصف‌ناپذیر است. حاج مرتضی طاهری علاوه بر حرفه مداحی، در خانه هم الگوست. او رأفت و ساده‌بستی را در محیط خانواده به نحو شایسته‌ای نهادینه کرده که می‌تواند الگویی برای جوانان امروز باشد. حاصل ازدواج او سه فرزند به نام‌های محمدحسن، محمدحسین و زینب است که هر سه ازدواج کرده‌اند. البته او طعم شیرین پدربزرگ شدن را هم چشیده و پنج نوه دارد. این دو صفحه یک گفت‌وگوی متفاوت از حاج مرتضی طاهری است.

● **حاج خانم! اجازه دهید گفت‌وگو را با شما آغاز کنیم. نخستین بار حاج آقا را کی دیدید و چطوری با هم آشنا شدید؟**

ما در محله نازی‌آباد زندگی می‌کردیم. از آنجا که از ساکنین قدیمی این محله بودیم مادر حاج آقا ما را می‌شناخت و چند باری برای روضه به منزل ما آمده بود. یک روز از مادرم خواست به خواستگاری من بیایند. آن زمان ۱۵ سال بیشتر نداشتم. پدرم روحانی بود و می‌دانست حاج مرتضی در محضر مرحوم کافی مدارج عالیه ذاکری اهل بیت را طی می‌کند. حاج مرتضی در قم درس طلبگی می‌خواند و بعد از ازدواج قرار شد من هم به قم بروم. وقتی در سالروز مبعث رسول اکرم صلی الله علیه و آله در سال ۵۹ مراسم عقد ما انجام شد اما به دلیل مشغله‌های زندگی، با اینکه یکسال از تحصیل در حوزه علمیه او باقی مانده بود مجبور شد درس را رها کند و با هم به تهران بیاییم. سال ۶۰ هم به مشهد رفتیم و در آنجا زندگی کردیم.

● **مهریه تان چقدر بود؟**
مهریه‌ام ۱۲۰ هزار تومان بود که به پول امروزی ۱۰، ۱۲ میلیون تومان می‌شود.

● **بدون تعارف بگویید در خانه حاج مرتضی طاهری بیشتر مردسالاری حاکم است یا زن‌سالاری؟**
چیزی به اسم زن‌سالاری یا مردسالاری در خانه ما وجود ندارد. در زندگی ما بیشتر از هر موضوعی تفاهم نمود دارد. ما نسبت به یکدیگر گذشت داریم اما خود من بیشتر تصمیم‌گیری را به عهده ایشان می‌گذارم. چون اعتقاد دارم حاج مرتضی کارها را بهتر مدیریت می‌کند.

● **ایشان در کارهای منزل به شما کمک می‌کنند؟**
معمولاً حاج آقا صبحانه را درست می‌کند ولی خیلی نمی‌گذارم کار منزل انجام دهد. چون وقتی به منزل می‌آید خیلی خسته است و از طرفی نیاز به تمرکز برای سبک‌سازی و سرودن شعر دارد.

● **برای موفقیت ایشان چه کارهایی انجام داده‌اید؟**
موقعی که بچه‌ها کوچک‌تر بودند سعی می‌کردم خانه را ساکت نگه‌دارم. الان هم که نوه‌ها می‌آیند طوری مدیریت می‌کنم که

میهمانی خانوادگی «چهارده» با حاج مرتضی طاهری

اگر همسرم همراه نبود موفق نمی‌شدم

مجتبی برزگر

نخستین همایش هم‌اندیشی بین‌المللی «امام رضا (علیه السلام) رمز وحدت و ائتلاف اسلامی» به همت آستان قدس رضوی و با حضور ۳۰۰ اندیشمند و عالم برجسته جهان اسلام اعم از شیعه و سنی مقارن با ۱۳ ربیع‌الاول در تالار همایش‌های شیخ طبرسی بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی آغاز به کار کرد.

هر روز سبک تازه‌تری ارائه دهیم

حاج مرتضی طاهری که خاطرات بسیاری از سال‌ها مداحی دارد، تعریف می‌کند: «یک شب حاج محمود در حرم حضرت رقیه (ع) به پسرم گفته بود این بابای شما پدر ما را در آورده! هر موقع من می‌آمدم روی سبکی کار کنم تا برای هفته آینده آماده باشم هفته بعد پدر شما این سبک را عوض می‌کرد. این کار فنی باعث شد تا امروز سبک برای محمود کریمی تبدیل به بازبچه شود و هر قدر دلش می‌خواهد سبک‌ها را تغییر دهد. حتی این قدرت را دارد که هنگام خواندن سبک‌ها را عوض کند. فکر نمی‌کنم کسی تا به حال دیده باشد من دعای کلیشه‌ای بخوانم. اصلاً کلیشه خواندن را دوست ندارم و همیشه تلاش می‌کنم در مداحی ابداع داشته باشم.»

مراسم یادبود مرحوم حاج محمدتقی طاهری پدر ذاکرین اهل بیت (ع) حاج مرتضی، حاج محسن و حاج محمدرضا طاهری

حاج مرتضی طاهری به همراه برادرش حاج محسن

عکسی از کودکی حاج مرتضی طاهری همراه برادرش

مداحی هم باید برای پیشرفت خود نزد اساتید آموزش ببینند. من از پدرم که در دوران جوانی اش کم‌نظیر بود و از اساتید برجسته آن زمان به شمار می‌رفت نکات زیادی را آموختم. بعد از مرحوم کافی که ابتکار در روضه‌خوانی را از ایشان یاد گرفتم، از مرحوم حاج ناظم و مرحوم حاج علامه نکات تأثیرگذاری را فرا گرفتم و به تجربیات و آموخته‌هایم افزوده شد. اگر جوانان عرصه مداحی صرف مداحی زیبا و چند شور مورد استقبال قرار بگیرند و در همان جایگاه بمانند بدون بهره‌مندی از استاد، دوام چندانی نخواهند داشت.

با سابقه‌ای که در عرصه مداحی و شاعری دارید بفرمائید یک مداحی و شعر خوب چه ویژگی‌هایی دارد؟

شعر خوب شعری است که هم ادیبانه سروده شده و هم مضمون و پیام تأثیرگذاری دارد تا مخاطب به مفهوم این کار ادبی راحت‌تر پی ببرد. چون مجموعه مردم با ادبیات انس ندارند، نیاز به پرداخت‌های ظریف همراه با استعاره و صنایع ادبی نیست اما اشعار باید استخواندار باشند و برای مردم شعری خوانده شود که عامه‌پسند باشد. همان تأکیدی که بارها حضرت آقا در دیدار با شاعران داشته‌اند و اشعار حاج‌آقای سازگار و استاد مؤید را به خاطر این توجه به عوام و ساده‌انگاری می‌پسندند. سبک مداحی هم باید ابداعی، نو و وام گرفته از سبک و مجالس دیگران نباشد. البته از آهنگسازی و توجه به ریتم‌های مناسب و تأثیرگذار هم نباید غافل شد.

در شرایطی که سبک‌های درستی خوانده نمی‌شوند یا از شعرهای دلچسب خبری نیست جایگاه و سطح توقع مستمع به مراتب پایین آمده. اوضاع و احوال امروزی جامعه مداحی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

اگر دوستان می‌خواهند در این حالت جلو بروند دوام و ماندگاری ندارند. چون ذائقه مخاطب را با برخی از آهنگ‌ها اشباع می‌کنند. باید در این میدان حتماً به نوآوری توأم با معرفت‌افزایی و معرفت‌بخشی توجه شود. برای نیل به این موفقیت حتماً باید مداحان ما تحت نظر یک استاد باشند چراکه امروز عرصه انفجار ارتباطات و اطلاعات است و برای معرفی شدن و رسیدن به شهرت ره صد ساله را می‌توان یک‌شبه طی کرد. چون فضای مجازی این امکان را فراهم کرده در حالی که بدون داشتن پشتوانه صحیح فنی و علمی قطعاً دوام نخواهد داشت.

آفت‌های مداحی را در چه چیزهایی می‌بینید؟

چون مداحی از جایگاه والایی برخوردار است آفت‌های سهمگینی در کمین خود دارد که یکی از آنها شهرت است. اگر انسان جنبه شهرت را نداشته باشد ممکن است دست به کارهایی ناشایست بزند و در واقع از این فرصت ایجاد شده سوءاستفاده کند.

پدر و مادر باید نظارت داشته باشند

محمدحسین طاهری که در طول گفت‌وگو پدر و مادر کاملاً ساکت است فقط به یکی از سوالاتمان در خصوص اینکه در زندگی چقدر حق انتخاب داشته‌اند و پدرشان چقدر آنها را در انتخاب‌هایشان آزاد گذاشته پاسخ می‌دهد و می‌گوید: «پدر و مادر من همیشه به تحصیل و پرورش فرزندان در مسیر اسلام ناب محمدی تأکید می‌کردند و وقتی از تحصیل فارغ‌شدیم با تصمیم‌مدبرانه پدرمان از دواج کردیم. فکر می‌کنم در جامعه امروز هر قدر مدیریت کنترل و نظارت خانواده‌ها روی فرزندان صورت بگیرد، خانواده‌ها بهتر به پویایی می‌رسند.»

حاج‌آقا بتواند با تمرکز بیشتری کارش را انجام دهد.

برای تربیت فرزندان بیشتر شما وقت می‌گذاشتید یا حاج‌آقا؟

وقتی بچه‌ها کودک بودند به کمک حاج‌آقا نیاز داشتیم. به خاطر همین در منزل می‌ماند و به من کمک می‌کرد. فرزندانم را در مدارس خاص ثبت‌نام کردیم تا در محیطی به دور از تنش و معضلات اجتماعی تحصیل کنند. حتی در زمان ازدواج آنها هم سعی کردیم زود اقدام کنیم تا خانواده‌های پویایی تشکیل دهند.

حاج‌آقا! فکر می‌کنید در تمام این سال‌ها همسر تان چقدر در پیشبرد اهداف شما تأثیرگذار بوده؟

به هر حال از اول خواندنم که حدود ۵۰ سال از آن می‌گذرد وقتی در کنار مرحوم کافی بودم به شهرت رسیدم. وقتی انسان به شهرت می‌رسد مجبور است همه جا برود و اگر همسر با من همراه نبود و در این زمینه مساعدت نمی‌کرد و سعه صدر نداشت قطعاً این توفیقات حاصل نمی‌شد. واقعا همسر من را در این مسیر یاری داد و صبورانه زندگی را اداره کرد.

تعریف تان از سبک زندگی اسلامی چیست؟

سبک زندگی اسلامی این است که خانواده‌ها وابستگی به دنیا نداشته باشند و ساده‌یستی را سرلوحه زندگی‌شان قرار دهند. البته داشتن خانه و ماشین عیب نیست. حتی ما در دعاها ایمان بی‌نیازی از دیگران را از خدا طلب می‌کنیم اما دلبستگی نباید داشته باشیم. اگر خسارتی پیش آمد به خانواده‌مان خرده نگیریم یا اگر کسی به عنوان نیازمند بر سر راه ما قرار گرفت با آغوش باز با او برخورد کنیم. انتقادی که از برخی مداحان و منبری‌ها دارم این است که وقتی مطرح می‌شوند حتماً نباید در بهترین آپارتمان‌ها زندگی کنند و سوار بهترین ماشین‌های لوکس بشوند. اتفاقاً در این مواقع باید ساده‌زیست باشند و این الگو را در جامعه نهادینه کنند چراکه با دیدن این صحنه‌ها توقع خانواده‌ها بالا می‌رود و همه در تهیه و تأمین این شرایط به زحمت می‌افتند و گاهی اوقات حتی ایمان و اعتقادات هم کم‌رنگ می‌شود. پس نگذاریم این حاشیه‌ها و چالش‌ها ایجاد شود چراکه به نفع جامعه ما نخواهد بود. سبک زندگی اسلامی حد وسطی است که اهل بیت (ع) همواره بر آن تأکید داشته و در احادیث و روایات مختلف به تبیین تعادل در زندگی پرداخته‌اند.

همسر تان گفتند وقتی مراسم عقد انجام شد حوزه را رها کردید. ماجرا از چه قرار بود؟

بعد از مدتی که مراسم عقد ما انجام شد درگیر زندگی شدید و من در اوایل محبت «ععمه باب صلاه» مجبور شدم محیط مقدس حوزه علمیه را رها کنم و به تهران بیایم.

از شاگردی در محضر مرحوم کافی بر ایمان بگویید.

مفتخرم که در زمانی نوکری اهل بیت را آغاز کردم که با استاد برجسته و بزرگی همچون مرحوم کافی آشنا شدم. ۱۲ سال بیشتر نداشتیم که برای یاد گرفتن اصول ذاکری اهل بیت (ع) به محضر ایشان رسیدیم و روضه‌خوانی و مناجات‌خوانی را یاد گرفتیم.

کدام روضه‌شان را بیشتر دوست داشتید؟

روضه وداع حضرت زینب (ع) جانسوزترین روضه‌ای بود که از ایشان شنیدم.

همه شما را مناجات‌خوان بلامنازعی می‌شناسند. در تمام این سال‌ها مهم‌ترین هدفتان چه بوده؟

هدف من از نظر معنوی این است که بتوانم شایسته نوکری کنم و در کارم حالت توقف به خود نگیرم چراکه این عرصه پایان ندارد. گاهی امروز روضه‌هایی می‌خوانیم که تا دو سال پیش به ذهن ما خطور نمی‌کرد. خوشبختانه این افتخار نصیب من شده که شعر هم می‌سرایم و می‌کوشم در این زمینه‌ها به رشد و نمو دست پیدا کنم و هر روز بهتر از روز قبل ستایشگری اهل بیت را انجام دهم.

به قول حاج محمود کریمی بیشتر مداحان نزد شما شاگردی کرده‌اند. از فوت وفن‌های مداحی برای ما بگویید. خود من نزد بزرگان زیادی شاگردی کرده‌ام. جوانان عرصه

۱
۱
۱

حجت‌الاسلام میرلوحی در مراسم جشن میلاد پیامبر گرامی اسلام ص و امام صادق ع گفت: «ایام ولادت پیامبر گرامی اسلام و امام صادق ع ایام بسیار مبارکی است در کلمات بسیاری از معصومین از جمله این دو بزرگوار فضایل زیادی درباره سکوت بیان شده پیامبر ص فرموده سکوت نشانه انسان خردمند است امام صادق ع نیز فرموده اعضای بدن انسان هر روز می‌روند خدمت زبان و می‌گویند کاری نکنی از دست تو در روز قیامت به عذاب بیفتیم این را زیاده نچرخان بعضی وقت‌ها سکوت کنی بهتر است»

تمرین شادی حلال

برخی افراد نگاهشان به دینداری و مذهبی بودن، محزون بودن دایمی است اما واقعیت در روایتی از امام صادق ع افق تازه‌ای پیش روی ما می‌گشاید: «شیعنا خلقوا من فاضل طینتنا، یفرحون لفرحنا ویحزنون لحزننا». اینجاست که وقتی حرف از شادی در لویای دین مطرح می‌شود با علامت تعجب برخی افراد مواجه می‌شویم. چون آگاه نیستند که شیعه باید در غم و شادی در کنار اهل بیت ع باشند. مسجد پنج‌تن یکی از اماکنی بود که با راهنمایی حاج آقا معصومی و همت بچه‌های مسجدی برای اعیاد برنامه‌های شادی را برای اهالی محل برگزار می‌کرد. برخلاف خیلی از مساجد آن دوره، اجرای سرود، تئاتر و نمایش طنز از برنامه‌های مسجد بود. در همان برنامه‌های شاد مسجد محله کمک‌های بسیاری برای رزمندگان جمع‌آوری می‌شد و به قول معروف با یک تیر دو نشان می‌زدند.

دینداری آگاهانه

حاج آقا معصومی اگرچه ظاهراً تنها ناظر کارها بود و انجام امور را به نوجوانان سپرده بود اما همان نظارت باعث می‌شد از لغزیدن‌های احتمالی نوجوانان در آن دوره سنی حساس و پرخطر جلوگیری شود. نخستین اقدام او برای بچه‌های محل، دعوت به تشکیل کتابخانه در مسجد بود. حاج آقا معصومی توسط بچه‌های هیأت مسجد فراخوان داد تا هر کس کتابی در منزل دارد و می‌خواهد در تشکیل کتابخانه شریک شود آن را به مسجد اهدا کند و این‌گونه بود که اولین کتابخانه مسجد محله ما تشکیل شد. با تدبیر حاج آقا معصومی دو نفر متصدی کتابخانه شدند. یکی از پسرها و یکی از دخترها. یک شیفت پسرها بودند و یک شیفت دخترها. این کتابخوانی و شوق بچه‌ها باعث شد خیلی از کتاب‌های مذهبی را از همان کتابخانه محقر مسجد تهیه کنند و بخوانند.

شور همراه با شعور حسینی

گام بعدی بچه‌های مسجد، تشکیل هیأت سینه‌زنی و عزاداری برای محرم بود؛ هیأتی که اگرچه بزرگ‌ترها هزینه‌های آن را تأمین می‌کردند اما کارهای اجرایی و برگزاری مراسم به نوجوانان هیأت واگذار شده بود. در کنار مداح اصلی، نوجوانان مشتاق نیز که از قبل محرم نزد پیشکسوت‌ها تمرین کرده بودند، به جمع مداحان اضافه می‌شدند. فعالیت بچه‌های هیأتی‌ها مسجد پنج‌تن در محرم و صفر مضاعف می‌شد. از پذیرایی میهمانان عزای حسینی گرفته تا فعالیت در آشپزخانه در کنار بزرگ‌ترها و سینه‌زنی و... زیبایی متفاوت این عزاداری را در مدیریت روحانی مسجد باید دید. او که در همان زمان سمتی مهم در یکی از نهادهای فرهنگی - آموزشی استان داشت، هرگز تربیت یک نسل حسینی و مسجدی را فراموش نکرد و نوجوانانی را که در معرض آسیب‌های اجتماعی بودند گرد محفل سیدالشهدا ع گرد آورد و گام به گام آنان را با مکتب امام حسین آشنا ساخت.

مرور شکل‌گیری و تداوم هیأتی که در مسجد تشکیل شد

تربیت نسل حسینی

نازلی محمدی

اولین چادر سپید گلسلام را از آقابزرگ در ماه رمضان که به سن تکلیف رسیدم در ایوان خانه پراز خاطر هاشم هدیه گرفتیم. ذوق نماز خواندن با چادر گلدار در من چنان جان گرفت که از فردای آن ضیافت افطاری منزل آقابزرگ همراه مادر به مسجد رفتیم تا مثل همه آدم بزرگ‌ها در صف نماز جماعت یاد بگیریم که باید در برابر خالق شاکر باشیم. اما داستان آن چادر نماز و مسجد رفتن به صف نماز جماعت ختم نشد و آغازی شد برای پیوستنم به صف بچه‌های هیأتی‌هایی که در مسجد «پنج تن» فعالیت می‌کردند.

همیشه پای یک لیدر در میان است!

حاج آقا معصومی روحانی خوش‌ذوقی که حدود ۲۵ سال پیش در مسجد پنج‌تن خیابان مسلم مشهد تحولی در سیستم سنتی مساجد دهه ۶۰ به وجود آورد و همواره گمنام ماند، یکی از کسانی است که در تعیین سرنوشت بچه‌های محله و گرایش‌های مذهبی و آینده آنها تأثیر بسزایی داشت. حاج آقا، هم نماز را می‌خواند و بین نمازها احکام می‌گفت و هم به بهانه‌های مختلف از مسایل تربیتی برای خانواده‌های محله سخن می‌گفت. گام اولی که با هنر حاج آقا معصومی و اعضای هیأت امنای مسجد مانند مرحوم قزایی، مرحوم باقرزاده، مرحوم موسوی و محمد مروت انجام شد، حضور پررنگ نوجوانان و جوانان در مسجد و تربیت نسل بچه‌های مسجدی بود. یادم هست که مروت، محمد و علی دو پسر همسایه را که فرزند شهید بودند به مسجد می‌برد. این روشی بود که همه بزرگ‌ترهای محله انجام می‌دادند. این همت آنها باعث شد یک هیأت مذهبی از نوجوانان محله مسلم در مسجد پنج‌تن شکل بگیرد.

خادم خوب مسجد

یک خادم مهربان و مرمی می‌تواند بخش مهم داستان شکل‌گیری یک مسجد فعال باشد. حاج آقا مصدق از خادمین مهربانی بود که هیچ‌وقت سال عرقچین مشک‌اش را از سرش برنمی‌داشت. هر وقت هم تلفن مسجد زنگ می‌خورد و کاری داشت، می‌رفت پی طرف و کارش را راه می‌آنداخت. آن روزها اکثر خانه‌ها تلفن نداشتند و تماس‌های رزمندگان برای خانواده‌هایشان حیاتی بود و حاج آقا مصدق در برابر این نگرانی خانواده‌ها احساس پدری می‌کرد. حاجی شیطنتهای بچه‌های مسجد برای راه‌اندازی دستگاه صوتی، پذیرایی هیأت و تمرین نوحه‌خوانی را با لبخند و سینی چایی‌اش جواب می‌داد و پا به پای آنها بود تا در برنامه‌ها نقش پدرا نه خود را ایفا کند.

فرهنگنامه هیأت

گذشته که واعظان از روی کتاب «روضه‌الشهدا» مرثیه می‌خوانده‌اند تا امروز این اصطلاح مرسوم شده.

زبان حال: سخنانی که مداح با وعظ با تکیه بر تاریخ و سیره اهل بیت ع به ایشان نسبت می‌دهد.

زبان قال: سخنانی که از قول اهل بیت ع نقل شده و در تاریخ به صورت مستند آمده است.

زمزمه: نوحه و ناله مستمع همراه مداح است. این حرکت باعث ایجاد شور و هیجان در محفل عزاداری و پررونق شدن برنامه مداح می‌شود.

زمزمه خوانی: تکرار یک بیت یا یک بند نوحه، توسط مستمعین یا مداح به صورت آرام.

زمزمه خوانی: خواندن اشعاری در سینه‌زنی به طوری که آهنگ سینه‌زنی به صورت سنگین و با فاصله باشد.

زنجیر زنی: زنجیر زدن عزاداران هنگام مداحی. معمولاً این حرکت در دستجات عزاداری اجرا می‌شود.

زیارت خوانی: مقصود خواندن یکی از زیارت‌ها مثل زیارت وارث، زیارت عاشورا و... است که مداح لازم است در خواندن آنها تسلط داشته و با مضمین آن آشنا باشد.

مداحی هم مثل سایر رشته‌ها برای خودش اصطلاحات و واژگانی دارد که در مواقع ضروری می‌تواند کاربرد داشته باشد.

و بین هیأتی‌ها بعضاً با به کار بردن یک کلمه مفهوم خاصی انتقال داده می‌شود. البته بعضی از این اصطلاحات مربوط به فن مداحی است و برخی از اصطلاحات، تکیه کلام بسیاری از مداحان به حساب می‌آید و به فن مداحی ارتباط ندارد.

رثا: اصطلاحی ادبی و به معنی سوگ و عزاست. مثلاً گفته می‌شود در رثای امام علی ع شعرای بخوان. **رجز:** شعارهای حماسی است که در جنگ‌ها توسط مبارزان خوانده می‌شده. گاه این رجزها در شعرها و برنامه‌های مداحی هم خوانده می‌شود. مثلاً این رجز معروف حضرت ابوالفضل ع «والله ان قطعتموا یمینی آتی احمی ابدنا عن دینی...»

ردیف خوانی: مقصود اجرای برنامه مداحی با استفاده از دستگاه‌های موسیقی و ردیف‌های آوازی است. **رو به قبله کردن:** کنایه از سلام دادن و تمام کردن مجلس است.

روضه: غلط مصطلحی است که به جای واژه مرثیه به کار می‌رود.

روضه خوان: کنایه از مرثیه‌خوان است. از

هفتمین جلسه از سلسله نشست‌های گفت‌وگوی آیینی با حضور جواد حیدری و سیدعلی قریشی از مدیران مؤسسه قدیم‌الاحسان و اصحاب رسانه در سالن اجتماعات بنیاد دعبل خزاعی برگزار شد. از مهم‌ترین اهداف این مؤسسه تولید محتوای علمی در عرصه ستایشگری اهل بیت (علیهم‌السلام) با بهره‌گیری از نخبگان حوزه و دانشگاه است. این مؤسسه با تشکیل کارگروه‌های متعدد در قم، تهران و مشهد تلاش دارد بر غنای علمی و تجربی تولیدات خود بیفزاید.

محرمانه

علی باقرزاده از شاعران نامدار خراسان در گذشت

«بقا» به لقاءالله پیوست

سعيد سعیدی

اگر اهل شعر و ادبیات باشید، قطعاً نام علی باقرزاده با تخلص «بقا» را شنیده‌اید؛ نامی آشنا که چند روزی است رخت بر بسته و به سوی شعر راستین و حق هجرت کرده اما همواره در ادبیات ایران زنده خواهد ماند. بی‌حکمت نیست انتخاب تخلص «بقا» برای او چراکه وجه تسمیه تخلص این شاعر بزرگ با ماندگاری آثارش و به تبع آن تداوم و بقای حضورش در ادبیات مرتبط است. در این مطلب مروری می‌کنیم بر زندگی علی باقرزاده از شاعران نامدار خراسان که دست‌های هم در شعر آیینی داشت.

هرچند عمده شهرت مرحوم علی باقرزاده در سرایش شعر به ویژه قطع‌سرایی بود اما او پارافراز نهاد و با ثبت شعرهایی در مدح اهل بیت (علیهم‌السلام) و مضمین دینی خود را از دیگران متمایز ساخت. باقرزاده از آن دسته افرادی است که القابی همچون شاعر، نویسنده، ادیب، بازرگان، نیکوکار و... را همگی در خود جای داده و بسیاری از اشعار او در جراید و برخی کتاب‌های درسی چاپ و منتشر شده و تعدادی از آنها به زبان انگلیسی نیز ترجمه شده‌اند.

مسئولیت‌های مختلف

علی باقرزاده تحصیلات آکادمیک نداشت و از آنجا که تنها پسر خانواده بود، بعد از

از راست به چپ علی باقرزاده، محمد قهرمان، احمد کمال‌پور و مهدی اخوان ثالث

استان خراسان و پس از استعفا مشاور افتخاری آنجا شد. او با بهتر شدن اوضاع اقتصادی‌اش، چندین مدرسه ساخت و به یکی از خیرین استان خراسان تبدیل شد.

طبعی روان در راه نیکی

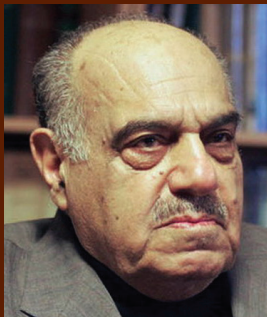
مهدی اخوان ثالث، محمدعلی جمالزاده، محمدرضا شفیعی کدکنی، غلامحسین یوسفی و بسیاری دیگر از ادیبان گذشته از هم‌سلطان و دوستان باقرزاده بودند که او با آنها مروده و دوستی نزدیک داشت. نکته جالب توجه اینکه او از دهه ۱۳۵۰ با مقام معظم رهبری دوستی نزدیک داشته تا آنجا که رهبر فرزانه انقلاب در مراسمی که برای بزرگداشت رسمی باقرزاده در سال ۱۳۹۲ برگزار شده برای این شاعر بزرگ پیام تبریک دادند و او را یکی از بازماندگان کم‌شمار مجموعه‌ای از شاعران چیره‌دست دانستند که همواره حرمت و کرامت شعر و شاعری را پاس داشته و زبان گویا و طبع روان را جز به راه نیکی و راستی به کار نگرفته است.

شيفته فرهنگ رضوی

علی باقرزاده متخلص به «بقا» حالا دیگر به بقاالله پیوسته. او که شیفته فرهنگ رضوی بود، در جوار بارگاه امام رضا (علیه‌السلام) با افتخار زندگی کرد و سرانجام در تاریخ ۱۹ آذر ۱۳۹۵ به علت ایست قلبی جان به جان‌آفرین تسلیم کرد و پیکر او پس از تشییع در حرم رضوی در مقبره‌الشعراي توس به خاک سپرده شد. ارادت او به ثامن‌الجحجج (علیه‌السلام) باعث فقدان این نیک‌مرد برای جامعه ادبی کشور ضایعه‌ای جبران‌ناپذیر و غمی گران است اما شعر پرمایه او و خیراندیشی و اهتمامش به تعلیم و تربیت همواره به یادگار خواهد ماند و نامش را در تاریخ فرهنگ و ادب ایران زمین زنده و جاوید نگه خواهد داشت.

پیام تسلیت مقام معظم رهبری

خبر تأثرانگیز درگذشت دوست دیرین و شاعر فرزانه آقای حاج علی آقا باقرزاده متخلص به «بقا» را دریافت کردم. ایشان شاعری شیرین‌سخن و انسانی نیک‌اندیش و رفیقی باصفا بود. با طبعی روان و شعری منظم نکتات اخلاقی و اجتماعی و مجالس‌نی دلنشین و رفتاری بزرگوارانانه و سرشار از ادب و صمیمیت. قطعاتی از شعر او در شمار آثار برجسته شعر معاصر است که نام او را در دفتر شعر کشور ماندگار خواهد کرد. به فرزندان و خاندان گرامی ایشان تسلیت می‌گویم و رحمت و مغفرت الهی را برای وی مسألت می‌کنم.

شعر زیر نمونه‌ای از اشعار علی باقرزاده است

زاهدی مرد و در بهشت برین
شد به پاداش کرده جایگزین
رفت روزی به گوشه دوری
به هر گشت و گذار با حوری
دید همسایه جوانش را
که بس آرزو بود جانش را
می‌چمد بر فراز ابر سپید
با نگاری به روی چون خورشید
در کفش ساغری پر از صهبا
در برش دلبری چو گل زیبا
فارغ‌البال گرم کار خود است
سرخوش از وصل گل‌عدار خود است
گفت با حور این چه راز بود
از چه وی در نعیم و ناز بود
گر که پاداش بد به جز بد نیست
علت این رفاه و راحت چیست
حور گفتش چو نیک در نگری
زوبینی سیاه‌بخت تری
ز آنکه آن دلبری که در بر اوست
هست بی‌رخنه از اشارت دوست
شیشه می‌که زو سرافراز است
سر آن بسته و تهباز است
کرده تغییر جای روزن‌ها
مانده او با هزار غم تنها
نه و راه است شربت‌تی در جام
نه تواند ز بار گیرد کام
نیکبختان روزگار «بقا»
شادکامند اگر به دیده ما
جمله هستند همچو آن مسکین
از درون تلخ و از برون شیرین

۱
۲
۳
۴

شیخ حسین الاکرف مداح مشهور بحرینی درباره موضوع و محور عزاداری‌ها در قبل و بعد از وقوع انقلاب اظهار داشت: «قبل از انقلاب اسلامی در ایران محور تمام عزاداری‌ها فقط حزن و اندوه و گریه بر مصائب اهل بیت (علیهم السلام) بود ولی در حال حاضر شاهد گسترش موضوع مراسم مذهبی و ورود مسائل محوری‌تر به حوزه عزاداری‌ها از جمله جهاد، شهادت و شجاعت هستیم.»

نشانی

داریم با «حسین حسین» پیر می شویم...

یکی از سنت‌های زیبای هیأت‌های قدیمی گرفتن عکس یادگاری با کتیبه و پرچم هیأت بوده که در این سال‌ها فراموش شده. پیشنهاد می‌کنیم دست به کار شوید و پس از پایان مجلس تان یک عکس یادگاری دسته‌جمعی بگیرید و برای «چهارده» ایمیل کنید تا در همین صفحه منتشر شود.

qudsonline14@gmail.com

سجده شکر

ارباب حلقه‌ها!

اگر می‌خواهید انگشتر بخرید، برای انتخاب نگیں چند انتخاب مشخص دارید. یاقوت از مرسوم‌ترین انتخاب‌هاست که می‌گویند نوعی انرژی و خاصیت دارد که امواج منفی را خنثی و تشعشعات خطرناک را بی‌اثر می‌کند. یاقوت به رنگ‌های سرخ، ارغوانی، زرد، کبود و سفید موجود است. در هم می‌تواند یکی از گزینه‌های انتخاب شما باشد که همراه داشتن آن ثواب نماز را بیشتر می‌کند. این سنگ‌ها شفاف و سفید و زرد رنگ هستند و در بیابان‌های نجف پیدا می‌شوند. گل سرسبد نگیں‌های انگشتری عقیق است؛ معروف‌ترین سنگ زینتی که هم خوشرنگ است و هم در روایت از چند معصوم، دست کردن آن سفارش شده. عقیق علاوه بر رنگ قرمز، به رنگ‌های زرد، سفید و کبود هم وجود دارد و از یمن می‌آید. هر چه رگ‌ها و ناخالصی‌های یک عقیق کمتر باشد، مرغوب‌تر خواهد بود. شرف‌الشمس هم در واقع عقیق زرد رنگی است که آن را در پستو نکه می‌دارند تا ۱۹ فروردین برسد که از نظر علم ستاره‌شناسی یکی از بهترین روزهای سال است. از شیخ بهایی نقل شده به دست کردن شرف‌الشمس باعث وسعت رزق و سلامت سفر می‌شود. فیروزه نیشابور هم از بهترین انتخاب‌هاست. آرام‌بخشی، شادی آور بودن و تقویت نور چشم و اعصاب از ویژگی‌های این سنگ خوشرنگ است. نگیں زمرد هم از قدیم رایج بوده و قیمت آن خیلی بالاست. زمردهای اصلی از دره پنج‌شیر افغانستان استخراج می‌شوند.

[عکس یادگاری: هیأت فدائیان حسین (علیهم السلام) شام غریبان، اصفهان]

پیشرو

کانال تلگرام

حاج میثم مطیعی را بشنوید

«مداح حتما باید پای مباحث و نفس یک عالم دینی زانو بزند و سایه یک عالم مذهب بالای سرش باشد. اگر همه ما، خصوصا مداحان عزیز که در معرض دید هستند چنین نکنیم، تغییر مسیر و خدای نکرده انحراف از جاده اصلی محتمل الوقوع است. باید پیر و راهنمایی باشد تا باد آدم را تنظیم کند.» این حرف‌ها را حاج میثم مطیعی زده که سال‌ها در محضر حاج آقا مجتبی تهرانی و مناجات‌های شب‌های ماه رمضان او بود. طوری که در اولین سال محروم ماندن از مناجات‌های شب قدر در مسجد بازار گفت: «ماه رمضان امسال دوران سختی برای ما و همه مریدان، شاگردان و علاقه‌مندان حاج آقا مجتبی بود. حتی از روزهای وفات آن عالم ربانی سخت‌تر است.» او حالا مداح بسیار معروف و محبوبی شده. اگر می‌خواهید مداحی‌های او را دنبال کنید، می‌توانید در کانال تلگرام پایگاه اطلاع‌رسانی‌اش به آدرس telegram: me/Meysammotiee_ir عضو شوید.

اپلیکیشن

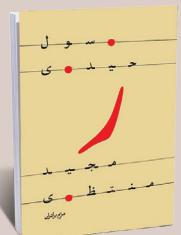
«همراه شیعه» را نصب کنید

اپلیکیشن «همراه شیعه» امکانات متنوعی مثل نمایش وقایع و اتفاقات روزانه و مهم جهان تشیع، نمایش اعمال و روزه روز براساس مفاتیح‌الجنان، نمایش اوقات شرعی روز دارد و گنجینه‌ای از پنج کتاب مهم اسلامی (قرآن، نهج‌البلاغه، صحیفه سجادیه، مفاتیح‌الجنان و کامل‌الزیارات) است. استفاده از دقیق‌ترین روش‌های محاسباتی نجومی برای تعیین ابتدا و انتهای ماه قمری به صورت منحصر به فرد، اطلاعات جغرافیایی بیش از ۲ هزار شهر در اقصی نقاط دنیا همراه با امکان استفاده از مکان‌یاب ماهواره‌ای (GPS)، نمایش رخدادهای روز جهان تشیع با استناد به منابع معتبر، استفاده از امکان قفل ترجمه برای راحتی در قرائت متن اصلی و استفاده از ترجمه آن به صورت هم‌زمان از امکانات دیگر این اپلیکیشن است. اپلیکیشن «همراه شیعه» را می‌توانید از آدرس goo.gl/HbFcmp دانلود کنید.

کتاب

سرنوشت آقا رسول را بخوانید

روایت‌های کتاب «سالمند و تصویرهایی معمولی از زندگی شهید رسول حیدری، اولین شهید ایرانی در جنگ بوسنی و هرزگوین هستند. این کتاب سه فصل دارد. فصل اول از زمانی شروع می‌شود که رسول حیدری سال ۱۳۷۱ از سفر بوسنی برمی‌گردد. فصل دوم درباره دوران تشکیل قرارگاه رمضان تا پایان جنگ است و البته روزهای ورود به دانشگاه نویسنده کتاب (مریم بردارن) به عمد از ورود به جزئیات عملیات‌های جنگی در این فصل کتاب چشم‌پوشی کرده و سعی کرده روایتی انسانی از یک مرد جنگی داشته باشد. فصل سوم کتاب به ۹ ماه آخر زندگی رسول حیدری از مهر ۱۳۷۱ تا خرداد ۱۳۷۲ در بوسنی مربوط است. اسم کتاب از امضای همیشگی رسول حیدری پای نامه‌هایی که به همسرش می‌نوشت آمده و او پای همه نامه‌هایش می‌نوشت: «آقا رسول» این کتاب را که این روزها به عنوان نغمه بخش مستندنگاری جایزه جلال آل‌احمد انتخاب کرده‌اند، نشر آرم‌چاپ کرده و ۱۴ هزار تومان قیمت دارد.

پایان

خدا! کاری بکن که دل قرار بگیرد.
خدا! توفیق ده که جز به مقام تو نیندیشیم و جز به جاه تو دل نبندیم و جز منصب رضای تو را آرزو نکنیم.
خدا! به همه ما آنچنان فراستی عطا کن که عشق را از هوس بازشناسیم و نور رحمان را از تار شیطان تمییز دهیم و میان حقیقت و باطلی حقیقت‌اندود فرق بگذاریم.

سید مهدی شجاعی

چهارده - ضمیمه هفتگی روزنامه قدس

ویژه هیأت‌ها و محافل مذهبی

مدیر مسؤول و سردبیر: ایمان شمسایی

دبیر ویژه‌نامه: رضا صیادی

دبیر تحریریه: زکیه سعیدی

طراح ناماره: محمد صدیقی

با همکاری موسسه فرهنگی هنری عقیق www.aghig.ir

www.qudsonline.ir